

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De vita sancti Ioannis oris aurei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

HADRIANVS ACTIO VIII. CONSTANTINVS IMP. 659
P. I. IRENE

ANNO CHRISTI 787.
 Διποδίδηται. Δωρεάν, Φρούριον, ἐλαζετε,
 Δωρεάν δέ τε ὁ εχεῖς πῶς ημανάκτητος Γέ-
 Σῆς ὅπλα τῷ Σιμωνίῳ δεγνελον ῥωτή-
 τῆς τῆς πολύμαστος χάλεπος περιστομι-
 στεν; τὸ δεγνελον Κύ, Φρούριον, σωὶς σοὶ
 εἴναι εἰς απόλαθαν, ὃν τὸν οὐρανὸν πολύ-
 μάστην. Τὸν δὲ τὸν θεοῦ διὰ χειρομάστην κατέθαψε.
 οὐκ εἶναι οὐδὲ ὁ τὸν θανάτην λόγος οὐ-
 τὰ παλαιόμενα ρήματα τῷ εἰργαστη-
 μένων. Ποτὲ δὲ τὸν πολύ μάστην απόλαθα-
 μάστην; ἀκούει τὸν Δαΐδα ποτο-
 ροῦντος καὶ λέγοντος· Ποτὲ παποδάσων
 τῷ κυρίῳ τοῦ παντονοῦ οὐ αἰταπέδω-
 νέμοι; οὐκ εἶναι οὐδὲ δωρεάδων τοῦ
 ποτούντος αἰτάξια τῆς απὸ αὐτοῦ χάλεπος.
 Εὐ δέρον αἴτιον, ιφιλακτὴ τὸ δωρη-
 τήντος. οὐδὲ τὸ ἐπιστερόν, οὐδὲ πο-
 μένων αποτελεῖ τὸ δωρεόντος, διλαφιλα-
 κτῶν αἴτιον τὸ δεδηλώνυμον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ποτού
 τὸν οὐφέαντὸν Ἐπιστολόποις, οὐτε
 μὴ χριστονεῖν ὅπλη χει-
 μαστον.

Νομίζοστος μὴ ἀμδρταίνειν, τῷ μὴ
 ἀμα περσαλαμβάνειν, διλαφιλακτῶν
 χριστονεῖν λαμβάνειν. λαβεῖν δὲ δέσιν
 ὑπεδήποτε τὸ λαβεῖν. παρακελοῦσθαι
 παντὸς τῶν περισσῶν, μᾶλλον δὲ
 τῶν περισσωτῶν τῶν ὅπλη γένενται
 δυστέρεα, καὶ μὴ τὰς χειρας μολισθο-
 νεις ποιούντος λήμασιν, οὐαντὸν αἰδ-
 ξίοις ποιούντε τὸ Ἐπιπλεῖν ἀγρα μη-
 στελλα.

Εκ τῆς βίου τῆς ἀγίου Ιωάννου τῆς
 Χρυσοσόμου.

Προσῆλθεν ὁ τῆς μακρυγορείας ί-
 μην αἵπος τοῖς Ἐπιστολόποις πάντοις Εὐσέ-
 βιος ὁ καπιτάρος τῷ εἰς λοιπῶν Ἐπι-
 Concil. Tom. 19.

venumdat. *Graitis*, inquit, acce- Matth. 10.
pistis, gratis date. Vides, qualiter
 indignatus Petrus sit contra Si-
 monem, pecuniam pro Spiritus
 sancti gratia offerentem? *Pecu-* Act. 8.
nia tua, inquit, tecum sit in per-
 ditionem; quia existimasti donum
 Dei per pecuniam possidere. Non
 est ergo euangeli firmo, sicut
 verba qua venduntur a ventri-
 loquis. Quid enim dabit quis-
 quam dignum pro eis in com-
 mutationem? Audi Dauid ha-
 sitantem atque dicentem: *Quid Psalm. 115.*
 retribuam Domino pro omnibus
 que retribuit mihi? Non possunt
 ergo munera dari de hoc condi-
 gna gratia, quae ab ipso est. V-
 num est donum dignum, custo-
 dia videlicet eius quod dona-
 tum est. Qui dedit tibi thesau-
 rum, non precium repetit da-
 ti, sed custodiam dignam eius
 quod datum est.

*Eiusdem ex epistola ad episcopos
 destinata qui sub ipso erant,
 ut non manus impone-
 rent per pecunias.*

Existimant se non peccare,
 quia non pariter cum manus
 impositione munus accipiunt.
 Accipere autem est, quando-
 cumque accipiatur. Rogo er-
 go, ut hanc oblationem, imo
 vero * terrenum commodum * inducio-
 nem in ge-
 hennam
 deponatis, &c ne manus talibus
 contaminantes acceptationibus,
 vosmetipso indignos faciatis
 celebrandi sancta mysteria.

*De vita sancti Ioannis oris
 aurei.*

Accessit ille qui longæ nobis
 erat disputationis auctor, ad epi-
 scopos omnes, Eusebius videli-
 cet accusator sex reliquorum e-

O o o o ij

piscorum, & postulans ut susciperetur in communionem. Contradicunt quidam episcoporum, non oportere illum* in calumniatorem admitti. In his supplicavit dicens: Quoniam * litis maiorem partem per duos annos* examinavit, & * dilatio ad testes effecta est, deprecor vestram Deo amabilitatem, * ut mihi ab eo testes hodie tribuantur. Nam si & Antoninus episcopus mortuus est, qui accepto auro promouit; sed manent qui dederunt & ordinati sunt. Sanxit præsens Concilium, ut requiratur negotium. inchoatur causa ex lectione monumentorum quæ primitus gesta sunt. Ingressi sunt testes: ingressi sunt & sex qui dederunt & ordinati sunt, in initio negabant. Cumque permanerent testes tam laici quam presbyteri, quibus* visum fuerat fidenter esse credendum; quædā autem & mulieres: etiam species pignorum præfati, & loca, & tempora, & quantitatem; non admodum bene conscientia sua disposita, vltro-nei confitentur absque multa necessitate: Quia dedimus, contitemur, & facti sumus talem existimantes * consequentiam esse, ut videremur a curia publica liberari. Et nunc obsecramus, ut si quidem iustum est nos esse in ministerio ecclesiæ, simus: sin autem, saltem aurum quod dedimus, recipiamus. nam uxorum nostrarum quædam dedimus vase. Ioannes ad hæc reprobavit Conilio, quia curia quidem ego eos cum Deo liberabo, postulans imperatorem: vos autem præcipite accipere illos quod dederunt, ab heredi-

* vt

* lis

* examina-

ta est,

* causa

* Gr. vt a

me testes

* Gr. visi
fuerat con-
fiderat.* consuetu-
dinem

onopar, ἀξιαν δεχθεῖσαι εἰς ποιων. ΑΝΝΟ
νίδη. αεροπλέοντο πνευ. τῷ Οἴτη-
σοπάνω, μὴ δεῦ αὐτὸν δεχθεῖσαι αἱ
συκοφάντες. Οἴτη πούτοις ἵπετε λέ-
γων. ἐπειδὴ ή δίκη ρ πλεῖστον μέρος
Οἴτη ἐπ δύο ἑβδομάδην, εἰς μαρτυρας
δὲ γερμίναται ή * Καθόδοις, δέομεν *
τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας, σημειον ωρῶν
αὐτὰ δουῶμαι με τὸν μαρτυρας. εἰ γέ
Ἐ Αντωνῖνος τετελεθήκει οἱ Πήλιο-
πος, οἱ λαζανῶν ρ Χριστὸι καὶ Χρονί-
τος, άλλ' οὐ χριστοιν οἱ μαρτυρας
καὶ Χρονιθέτες, ἐδικασθεσεις η
παροδοις σωμάδος ζυπτίσαται ρ περί-
κλα. αρχεται η Καθόδοις οἱ αναγνώ-
σματος τῷ περιτην περιτην Καθό-
μηματων. εισῆλθον οἱ μαρτυρας, ει-
σῆλθον καὶ οἱ εἰς τῷ σιδηροπόταν καὶ
χρονιθέτες. οἱ δέχηται ιρρωπότο.
Ἐ Τιμόντων δὲ τῷ μαρτυρεον, τῷ μαρ-
λακάν, τῷ δὲ πειθωτερον, οἷς ἔθ-
ξαν πεταρρίκεναι. πνάν δὲ καὶ γυναῖ-
κῶν· καὶ τὰ εἶδη τῷ συνέχεσον λεγόν-
των, τὸν τόπον, καὶ τὸν καιρόν, καὶ
τὴν ποστήσε, οὐ πάντα καλῶς αὐτὸν
διακειμένης τῆς σωματίστως, αὐτού-
ρεσι ομολογεσθοι δίχα πολλῆς αἰδυ-
κης. οἱ σιδηροκαλύμ, ομολογεσθοι, καὶ
γερόντιμοι ποιάτην τομίσαντες αἴσ-
κοντεῖν εἶναι, ἵνα δέξαμεν τῆς Βου-
λῆς τῆς Δημοσίας ἐλεύθεροδοδοι. Ενω
δεόμεθα, εἰ μὴ διέτιν οἵσιον ἡμας εἴπει τῇ
λειτουργίᾳ τῆς συκλοπίας. ἐπεὶ καὶ ρ
χειστον οἱ σιδηροκαλύμ, ἵνα λαζανῶρ. τῷ
γένερι γυναικῶν ιμβρί σιδηροκαλύμ πα-
σιδην. Ιωνίνης περὶ τῶν τινέρων
τῆς σωμάδων, οἵπει τῷ μαρτυρεον πειθω-
τῷ αὐτοὺς οὐαίσιαί απαλλάσσω, αἰγά-
λησις Φασιλέα ὑμεῖς ξεστάτη
αὐτοῖς λαζανῶν δισδικαστηρίᾳ τῷ

HADRIANVS ACTIO VIII. CONSTANTINVS IMP. 661
P.I. IRENE

ANNO CHRISTI Antiponivou κληρονόμων. προσέταξεν
787. ή σωδός, οὐ μὴ χειστον αὐτὸν λα-
βεῖν παρὰ τὸν κληρονόμων Αντιο-
νου, κοινωνίη δὲ τούτον τὸν θυσιασ-
τεου, ἐναὶ δὲ ὅποι εἱρέων. ἵνα μὴ τού-
πον συγχωρητάνων, ἐθος γένηται Ιου-
δαικὸν ή Αἰγυπτίον τὸν παλαιὸν καὶ ἀρ-
χεῖται πλειστῶν εἱρέων. Φασὶ γὰρ
λυμελνα καὶ Λευδάρων πατελαρ-
χειν τὸν Ιουδαίων κατ' ἔτος αἱρεῖσεν,
ηγάθη ἐπος τοῦ δεχμοναγώγου,
Ἐπὶ συλλογῇ τῆς δεχμοναγώγου· ομοίως δὲ
τῷ ζηλωτῶν ποντοῦ τὸν Αἰγυπτίον
πατελαρχεῖν. ἵνα πλινθεῖται τὸ το-
φητικόν. Καὶ εἱρεῖς αὐτῆς μετὰ δωρεῶν
ἀπεκρίνοντο, καὶ τοῦ φερεφῆται αὐτῆς
μῆτρας δεχμοναγώγου εμαρτύρουσα.

Ex τῷ κανόνω τῷ ἑξακοσίων τελ-
ηνταρχίων πατέρων τῷ δὲ Καλ-
χοδόνι σωμελάδοντων, κανὼν
δεύτερος.

Εἴ τις ὁ πόποκοπος ὁπλίτης χειρίσασθαι
ροτούδην ποιήσει, δι' εἰς περισσον κατα-
γέγηται πλειστῶν χρέουν, καὶ χρονο-
ντον τὸν χειρίσασθαι πόποκοπον, ηχωρε-
ποκοπον, η πρεσβύτερον, η διάκονον, η
έπιφον πνα τῷ δὲ οὐ τῷ κλήσιν κατασ-
θμουμένων, η περισταλλούσθητο χειρί-
σασθαι οἰκονόμον, η οἰκινον, η παραμο-
νάσεον, η ὄλως πνα τῷ κανόνος, δι' αἰ-
δοκέρατην οἰκείαν ὡς τέτοιο ἐπιχρήσας,
ἐλεῖχθείς κανδαλόντων τοῖς δὲ οἰκείον
βαθμούν. Καὶ οὐ χροτονούμενος μηδὲν εἰ-
πεις κατ' ἐμπορείαν ὥφελειαν χρο-
νίας η περιστολῆς, διὰ τοῦτο διλογίος
τῆς αἵρετας η τὸν Φροντισμόν, οὐ περ
τοῦ χειρίσαντον ἐπιχειρ. εἰ δέ τις Κατε-
πεύων Φανεῖν τοῖς οὔποις αἰχθοῖς καὶ

bus Antonini. Præcepit Synodus aurum quidem eos recipere ab heredibus Antonini, com-
municare autem intra altare, &
esse priuatos sacerdotio: ne istis
indulgentiam consecutis, con-
suetudo fieret Iudaica vel Ἀgy-
ptia vendendi sacerdotium, vel
emendi. Aiunt enim pestilen-
tem & falsidicūm patriarcham
Iudaorum per singulos annos
vel infra, archisynagogos per
vices constituere cauſa colligen-
dæ pecuniae: similiter & aemu-
latorem huius, Ἀgyptiorum sci-
licet patriarcham; vt impletatur
illud propheticum: *Sacerdotes Mich. 3.*
eius cum muneribus responde-
bant, & propheta illius cum ar-
gento diuinabant.

Ex Canonibus sexcentorum tri-
ginta sanctorum patrum, qui
Calchedone conuenerunt,
regula secunda.

Si quis episcopus per pecu-
nias fecerit ordinationem, &
sub precio redegerit gratiam
quæ non potest vendi, ordinauer-
ritque per pecuniam episcopum
vel chorepiscopum, vel presby-
terum, aut diaconum, vel quemlibet
ex his qui connumerantur
in clero; aut promoverit per pe-
cunias dispensatorem, aut de-
fensorem, vel mansionarium,
aut quemquam qui subiectus est
regularē, pro sui turpissimi lucri
commodo: is quem hoc atten-
tasē probatum fuerit, proprii
gradus periculo subiacebit: &
qui ordinatus est, nihil ex hac
ordinatione aut promotione,
quæ per negotiationē facta est,
proficiat, sed sit alienus ea digni-
tate & solitudine, quam pecu-
niis quæsiuit. Si quis vero mediator tam turpibus & nefandis datis vel

Oooo iii